

ΑΛΙΣ ΚΑΪΠΕΡΣ

ΣΑΡΑΝΤΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ

Ν Ε Α Ν Ι Κ Η Λ Ο Γ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Α

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: 40 THINGS I WANT TO TELL YOU
Από τις Εκδόσεις Harper TrophyCanada, Τορόντο 2012
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Σαράντα πράγματα που θέλω να σου πω**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Alice Kuipers
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ράνια Μπουμπουρή
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλλη Κυργιοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Α. & Φ. Δεληγιάννης Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ηλιόπουλος Θ. – Ροδόπουλος Π. Ο.Ε.

© Alice Kuipers, 2012

By arrangement with Westwood Creative Artists Ltd.

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Jochen Schoenfeld/www.shutterstock.com

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2013

ISBN 978-960-496-784-1

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοῖο 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfoosi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΑΛΙΣ ΚΑΪΠΕΡΣ

ΣΑΡΑΝΤΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ

*Μετάφραση:
Ράνια Μπουμπουρή*

Στον μπαμπά μου – διότι πίστεψε σ' εμένα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

1

Υπάρχει κάτι που σκόπευα να σου πω». Ακούμπησα πίσω στην καρέκλα του γραφείου μου, στηρίζοντας το τηλέφωνο ανάμεσα στο αυτί και το μάγουλό μου, και κοίταξα το σημειωματάριο που βρισκόταν δίπλα στον υπολογιστή μου. Είχα σημειώσει μια λίστα με δέκα πράγματα που έπρεπε να κάνω και τράβηξα μια μολυβιά στο τέταρτο: ~~Να το πω στην Κλίο.~~

«Το έκανες με τον Γκρίφιν;» τσίριξε.

Κρυφογέλασα. «Στα γενέθλιά μου θα το κάνουμε. Όχι νωρίτερα».

«Πώς αντέχεις; Έχεις τόσο αυτοέλεγχο!»

Φαντάστηκα την Κλίο να κάθεται στο τεράστιο κρεβάτι της, να βάφει κατά πάσα πιθανότητα τα νύχια των ποδιών της καθώς μου μιλούσε, με τα πανέμορφα μαύρα της μαλλιά και τη σκούρα της επιδερμίδα να έρχονται σε αντίθεση με τα λευκά και κρεμ χρώματα του υπνοδωματίου της. «Λοιπόν, εντάξει», είπα. «Δεν είναι και κανένα σπουδαίο μυστικό. Ή μάλλον είναι».

Η φωνή της χαμήλωσε. «Τι εννοείς; Τι μυστικό θα μπορούσες να έχεις που να μην το ξέρω εγώ;» Κατάλαβα ότι με πείραζε.

«Ε, σιγά τα λάχανα».

«Αμάν, βρε Μπερντ, λέγε επιτέλους».

«Να, πριν από δύο μήνες ξεκίνησα έναν ιστότοπο στο Διαδίκτυο... ένα website». Σταμάτησα, γιατί ένιωθα σαν χαζή. Μου φάνηκε πως έκανα πολλή φασαρία για το τίποτα. «Δεν ήθελα να το πω σε κανέναν, επειδή είναι από αυτούς τους ιστότοπους που δίνουν συμβουλές, κι έτσι σκέφτηκα πως θα 'ταν καλύτερο να το κρατήσω μυστικό, αλλά να... ο ιστότοπός μου δέχεται πολλές επισκέψεις καθημερινά και με απασχολεί πολύ το τι θα γράψω... και μόλις διάβαζα το μήνυμα μιας αναγνώστριας, η οποία ρωτάει τι να κάνει με τον τύπο που καψουρεύτηκε...»

«Είσαι, σαν να λέμε, ένα κορίτσι που δίνει συμβουλές μέσω Διαδικτύου! Τέλειο! Για πες μου πώς λένε τον ιστότοπο για να σε βρω».

Της είπα και την άκουσα να πληκτρολογεί. Ακολούθησε μακροσκελής παύση.

«Ναι;» φώναξα. «Είμαι ακόμα στη γραμμή, περιμένω να σου μιλήσω».

«Ηρέμησε», είπε, «και μίλα όσο θες, σε ακούω. Μα είναι υπέροχο! Μ' αρέσει πολύ. Στ' αλήθεια μπαίνει κόσμος και σου κάνει όλες αυτές τις ερωτήσεις;»

«Να σου πω την αλήθεια; Έγραψα μόνη μου τις δυο τρεις πρώτες, ύστερα όμως άρχισε να μπαίνει κόσμος και να γράφει. Προσπαθώ ν' απαντώ μόνο όταν έχω χρόνο και κάτι να πω. Δεν απαντώ σε όλους». Μιλούσα πολύ γρήγορα – και σκέφτηκα πόση ζωντάνια αντλούσα από τη δραστηριότητά μου αυτή μέσω του Διαδικτύου.

«Πώς ξέρεις τι ν' απαντήσεις; Ωωω, σε διαβάζω τώρα.

Μ' αρέσουν αυτά που γράφεις – έξυπνα. Μ' αρέσει και το ψευδώνυμό σου».

«Ψάχνω το θέμα, ενώ ανατρέχω και σ' εμπειρίες από τη δική μου ζωή. Απαντώ σε ερωτήσεις στις οποίες νιώθω ότι έχω κάτι να πω. Όταν ξεκίνησα αυτή την ιστορία, δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα γινόταν, ξέρεις, κάτι τόσο δημοφιλές τόσο σύντομα».

«Συμβουλές από σένα σε θέματα σεξ!»

«Σκάσε. Εντάξει, τι να κάνουμε, δεν έχω εμπειρία σ' αυτό τον τομέα. Όχι ακόμη. Αυτή η απάντησή μου βασίστηκε σε έρευνα. Επιπλέον, ακούω πολλά κι από σένα».

Έβαλε τα γέλια. «Αν προχωρούσες με τον Γκρίφιν και το κάνατε, θα γινόσουν ειδικός σε θέματα σεξ. Σεξειδικός!» Ακολούθησε πάλι σιωπή, κι ύστερα ήρθε το ξέσπασμα: «Ω Θεέ μου, πρέπει να με πληρώσεις γι' αυτή την ατάκα: Ένα κακό αγόρι ίσως είναι ελκυστικό, αλλά έρχεται πακέτο με ένα σωρό μεπελάδες και δεν πρόκειται ν' αλλάξει για χάρη σου. Εγώ σ' το είπα αυτό».

«Γι' αυτό κι εγώ ένιωθα πως έπρεπε να σου μιλήσω για τον ιστότοπό μου. Εσύ ξέρεις διάφορα. Τι να γράψω εγώ σε ένα κορίτσι που καψουρεύτηκε έναν τύπο, αφού έχω να νιώσω καψουρεμένη από τότε που ήμουν –πόσο να 'μουν;– μια σταλιά, κι έκανα σαν τρελή για έναν τύπο από ένα μουσικό συγκρότημα;»

«Και ποιος ο λόγος να καψουρευτείς εσύ, αφού το αγόρι σου μένει στη διπλανή πόρτα; Εξάλλου, η καπούρα θα ήταν, δεν ξέρω, κάτι τελείως ανεξέλεγκτο για σένα. Θα ήταν κάτι άγριο».

«Μπορεί να μου ταιριάζει το άγριο», αντιγύρισα.

«Αφού το λες εσύ...»

«Μόλις διέγραψα κάτι από τη λίστα με τα πράγματα που πρέπει να κάνω. Ορίστε κάτι άγριο», αστειεύτηκα. «Τέλος πάντων, σ' αρέσει;»

«Σταμάτα τη φλυαρία, διαβάζω ακόμη. Πω, πω, Μπερντ, είναι πολύ καλό! Γιατί το κράτησες κρυφό από μένα; Δε θα το έλεγα σε κανέναν».

«Σκέφτηκα ότι θα έφτιαχνα τον ιστότοπό μου και κανείς δε θα ενδιαφερόταν να μου γράψει, κι αν το ήξεραν όλοι αυτό θα ένιωθα τελείως βλάκας».

«Δε με νοιάζει αν κάνεις και βλακείες».

«Δεν ήξερα ότι θα μ' ενδιέφερε τελικά τόσο πολύ και θα ασχολούμουν τόσο».

«Ναι, λες κι αφήνεις ποτέ τίποτα στη μέση εσύ. Πώς σου ήρθε ν' ασχοληθείς με κάτι τέτοιο;»

Χτύπησα το στιλό πάνω στο σημειωματάριό μου. «Ε, να, το βρίσκω διασκεδαστικό. Κι είναι πολύ ωραία όταν κάποιος ρωτάει κάτι κι εγώ μπορώ να σκεφτώ μian απάντηση και να του την παρουσιάσω με τρόπο που ίσως τον βοηθήσει να αποκτήσει τον έλεγχο της ζωής του. Δεν ξέρω. Μάλλον μου αρέσει να διορθώνω τις καταστάσεις για τους άλλους».

«Όπως και να 'χει, για μένα είσαι σίγουρα το νούμερο ένα κορίτσι για συμβουλές. Πάντως, αφού μπορείς να δίνεις συμβουλές για το σεξ, σίγουρα μπορείς ν' αντιμετωπίσεις κι αυτή την καψουρεμένη κοπέλα – αλλά κολακεύομαι που ζητάς τη βοήθειά μου».

«Ήθελα απλώς και τη δική σου συμμετοχή σε όλο αυτό. Λοιπόν, καμιά σκέψη;»

«Για στάσου, ο Γκρίφιν το ξέρει;»

«Όχι βέβαια! Είναι *μυστικό* – ο ιστότοπός μου είναι ανώνυμος, ώστε ο κάθε επισκέπτης να μπορεί να γράφει ό,τι θέλει».

«Εντάξει, μεγάλη μου τιμή να ξέρω το *alter ego* σου. Τώρα, Δεσποινίς Πάρε-Τον-Έλεγχο, πρέπει να μου πεις τι να κάνω με τον Χαβιέ. Θα βρεθούμε απόψε».

«Ξέρεις τη γνώμη μου γι' αυτόν. Αχ, μου τηλεφωνεί ο Γκρίφιν. Πρέπει να κλείσω. Γρήγορα, συμβουλές για την καψούρα...»

«Να κόψει την επαφή μαζί του μαχαίρι. Να κρατηθεί σε απόσταση. Υπ' όψιν ότι κάποια στιγμή σίγουρα θα τον ξεπεράσει. Να κάνει άλλα πράγματα, και τα λοιπά. Αν εκείνος δεν τη θέλει, εκείνος θα χάσει – σωστά;»

«Τέλεια». Την έκλεισα κι απάντησα στον Γκρίφιν. «Πώς πάει; Τελείωσες το διάβασμα;»

Ακούστηκε η απαλή φωνή του: «Σχεδόν. Στο περίπου. Έλεγα μήπως ήθελες να έρθεις από δω. Θα μπορούσαμε να... διαβάσουμε».

«Πρέπει να κάνεις όλες τις εργασίες σου, μην το ξεχνάς. Έχεις να ρίξεις πολύ διάβασμα φέτος». Τον πείραζα, αλλά παράλληλα προσπαθούσα να του υπενθυμίσω ότι έπρεπε να μείνει προσηλωμένος στο στόχο του.

Κοίταξα απ' το παράθυρο και τον είδα να κάθεται μπροστά στο δικό του και να μου χαμογελά. Τα παράθυρα των υπνοδωματίων μας ήταν αντικριστά· όταν ήμασταν μικρά παιδιά, γράφαμε ο ένας μηνύματα στον άλλο και τα διαβάσαμε από μακριά, συνεννοούμασταν με νοήματα ή αναβοσβήνοντας τα φώτα. Στα δεκάξι μας πλέον, με τα τηλέφωνα και το Διαδίκτυο, είχαμε αφήσει τη νοηματική στην

άκρη. Παρ' όλα αυτά, πάντα κοιτούσα αυτομάτως προς το παράθυρό του όποτε μου τηλεφωνούσε.

Φορούσε, ως συνήθως, λευκό πουκάμισο και τζιν παντελόνι. Ήταν ωραίος, με ομορφιά κλασική: λευκή μωρουδίστικη επιδερμίδα και βαθυγάλαζα μάτια. Ήταν ψηλός, μυώδης μα λεπτός. Γυμναζόταν συστηματικά, διάβαζε πολύ για το σχολείο, δεν είχε πολλούς φίλους αλλά λίγους και καλούς. Εξέπεμπε γαλήνη. Με την ανοιχτόχρωμη επιδερμίδα και τα σκούρα μαλλιά, θα μπορούσε κάλλιστα να παίζει το σέξι βρικολάκα σε κάποια από τις ταινίες του είδους. Κάνα δυο κορίτσια στο σχολείο τον έκοβαν από πάνω μέχρι κάτω, εκείνος όμως δεν τους έριχνε ποτέ ούτε ένα βλέμμα, δεν έδειχνε να έχει προσέξει καν τις επίμονες ματιές τους, επειδή αγαπούσε εμένα. Αν δεν τον πλάκωνε τόσο συχνά το στρώμα το πρωί, θα ήταν στ' αλήθεια τέλειος.

«Δεν μπορώ, Γκριφ», είπα λυπημένα. «Έχω πολλά να κάνω». Και κοίταξα τη λίστα μου.

Να διαβάσω ένα κεφάλαιο Ιστορία.

Να μάθω την υποτακτική είκοσι νέων ρημάτων που έχω για τα Ισπανικά.

Να ανεβάσω καινούριες φωτογραφίες στον υπολογιστή και να τις ταξινομήσω.

Να το πω στην Κλίο.

Να κάνω την εργασία που έχω στη Γλώσσα.

Να διαβάσω τα νέα ηλεκτρονικά μηνύματα του ιστότοπου και ν' απαντήσω στην ερώτηση για την καψούρα.

Να ξεκινήσω τη νέα ενότητα του ιστότοπου: «Κορυφαίες Συμβουλές».

Να κάνω διαδικτυακό μάθημα Πιλάτες – 45 λεπτά.

Να φτιάξω κατάλογο με τα χριστουγεννιάτικα δώρα για όλους – άντε, επιτέλους!

Να τακτοποιήσω το δωμάτιο και να ετοιμάσω τη σχολική μου τσάντα για αύριο.

Με κοίταξε κατσουφιασμένος από το παράθυρό του.

«Μην κάνεις έτσι», είπα και χαμογέλασα βλέποντας την παραπονιάρικη φατσούλα του που θύμιζε κουτάβι. «Κοίτα...» συνέχισα σηκώνοντας το βιβλίο των Ισπανικών. «Έχω να ξεμπερδέψω μ' αυτό, γιατί όμως δεν έρχεσαι απόψε για φαγητό; Η μαμά θα φτιάξει ψητό, ως συνήθως. Πάω να τη ρωτήσω και τα λέμε».

«Εντάξει, τηλεφώνησέ μου. Νιώθω ότι δεν έχουμε ιδωθεί καθόλου τον τελευταίο καιρό».

«Με βλέπεις αυτή τη στιγμή».

Ζάρωσε τη μύτη. «Ναι, καλά. Στις ομορφιές σου είσαι σήμερα, παρεμπιπτόντως».

«Αλήθεια; Σ' ευχαριστώ». Φορούσα το αγαπημένο μου τζιν κι ένα γαλάζιο ζιβάγκο – πολύ άνετα ρούχα και τα δυο. Είμαι σχεδόν ένα εβδομήντα, όχι τόσο λεπτή όσο θα 'θελα αλλά εντάξει από άποψη κιλών – όχι σαν την Κλίο, που είναι εντυπωσιακή. Έχω σγουρά μαλλιά (δηλαδή, τελείως κατσαρά, γι' αυτό και τα ισιώνω) και φακίδες στη μούρη, αυτό που μ' αρέσει όμως είναι τα μάτια μου, που αλλάζουν χρώμα ανάλογα με τον καιρό – γαλάζια/πράσινα/γκρίζα. Όλοι πάντα μου λένε πως κάποια τους θυμίζω.

«Εντάξει, τηλεφώνησέ μου να μου πεις για μετά». Με χαιρέτησε κουνώντας το χέρι κι έκλεισε το τηλέφωνο.

Απομακρύνθηκα απ' το παράθυρο και διάβασα ξανά τη λίστα μου, παίρνοντας την απόφαση να ξεκινήσω με τον ιστότοπό μου. Άνοιξα το μήνυμα της καψουρεμένης κι έπιασα δουλειά. Μου άρεσε πολύ να είμαι η Δεσποινίς Πάρε-Τον-Έλεγχο-Της-Ζωής-Σου. Πάρα πολύ.

Κυρ., 3 Οκτ.

Αγαπητή Δεσποινίς Πάρε-Τον-Έλεγχο-Της-Ζωής-Σου, Είναι ένας τύπος στο σχολείο, ο οποίος δεν ξέρει καν ότι υπάρχω. Δεν ξέρει ούτε το όνομά μου, αλλά εγώ τον σκέφτομαι όλη την ώρα και θα 'θελα να τον κάνω να με προσέξει. Όμως είναι μεγάλη τρέλα αφού τα έχει ήδη με κάποια... Τις νύχτες κλαίω γιατί ξέρω ότι δε γίνεται να είμαστε μαζί και ξεσπάω στις φίλες μου γιατί τον σκέφτομαι συνέχεια... Όλο το σύμπαν έχει περιοριστεί σ' αυτή την ιστορία... θέλω να τον βγάλω απ' το μυαλό μου, θέλω να προχωρήσω στη ζωή μου... βοήθεια, βοήθεια, βοήθεια!!!

Μερσέντες, 12

Αγαπητή Μερσέντες,

Συμβουλές για ν' Ανακτήσεις τον Έλεγχο

Κόψε την επαφή μαχαίρι. Κρατήσου σε απόσταση.

Υπενθύμιζε διαρκώς στον εαυτό σου πως σου αξίζει ένας τύπος ο οποίος να βλέπει πόσο υπέροχη είσαι *και* να μην έχει ήδη σχέση.

Ίσως τώρα σου φαίνεται πως εκείνος είναι κι άλλος δεν είναι στον κόσμο για σένα, όμως *λόγω τιμής* αυτό θα σου περάσει. Σύντομα δε θα μπορείς να θυμηθείς τι του βρήκες.

Όταν ο νους σου τρέχει σ' αυτόν, πίεσε τον εαυτό σου να σκεφτεί κάτι ολότελα διαφορετικό. Κάποιο άλλο αγόρι. Ή το πρόβλημα μιας φίλης σου. Ή το διάβασμα για το σχολείο. Ή *οτιδήποτε*. Συνέχισε να μιλάς στις φίλες σου γι' αυτό – μην ξεσπάς όμως τα νεύρα σου πάνω τους. Μοιράσου τις σκέψεις σου μαζί τους, κι έτσι δε θα νιώθεις έτοιμη να εκραγείς από στιγμή σε στιγμή.

Σαν έφηβη προς έφηβη...

Δεσποινίς Πάρε-Τον-Έλεγκο-Της-Ζωής-Σου

Τελείωσα την εργασία μου, έμαθα τα ρήματα που είχα στα Ισπανικά, ανέβασα τις φωτογραφίες μου κι έκανα το μάθημα Πιλάτες. Συμμάζεψα τα ρούχα μου και έβγαλα αυτά που θα φορούσα την επομένη. Άκυρο το δείπνο τελικά, αφού η μαμά είπε πως δε θα μαγειρέυε –πράγμα παράξενο κυριακάτικα– κι έτσι, αφού προτιμούσα ν' αξιοποιήσω το χρόνο για να προχωρήσω την ενότητα «Κορυφαίες Συμβουλές», έφτιαξα ένα σάντουιτς για να το φάω στο γραφείο μου κι έστειλα μήνυμα στον Γκριφ για ν' ακυρώσω το αποψινό.

Μου απάντησε κι αυτός με μήνυμα στη στιγμή.

Όλα καλά; Σίγουρα;

Απάντησα.

Φυσικά. Τα λέμε αύριο. xxx

Το τηλέφωνό μου δονήθηκε.

Έχει να κάνει με το σεξ;

Ένιωσα να ξεραίνεται ο λαιμός μου. *Με το σεξ*. Διάβασα το μήνυμα μια δυο φορές. Πω, πω! Τι κεραμίδα ήταν αυτή! Καθώς σκεφτόμουν τι να του απαντήσω, έστειλε κι άλλο μήνυμα.

Τι συμβαίνει;;;

Του τηλεφώνησα αμέσως. «Τίποτα δε συμβαίνει, Γκριφ», του είπα με το που το σήκωσε. «Όλα καλά. Δεν έχει να κάνει... με το σεξ».

«Γιατί δεν μπορούμε να βρεθούμε ακόμα κι αν η μαμά σου δεν έχει μαγειρέψει, ως συνήθως; Επίσης, πας πολύ νωρίς στο σχολείο τις τελευταίες δέκα δεκαπέντε μέρες κι έτσι... δεν ξέρω... δεν κάνουμε τόση παρέα όπως παλιά. Σκέφτομαι...»

Κοίταξα από το παράθυρό μου, εκείνος όμως δε με κοιτούσε. Η φωνή του ήταν τελείως... κλαψιάρικη. «Γκρίφιν, φέρεσαι παράξενα. Τίποτα δε συμβαίνει, λόγω τιμής».

«Είναι φυσικό ένα αγόρι να θέλει να κάνει σεξ με την κοπέλα του».

Τα μάγουλά μου πήραν φωτιά. «Πώς σου ήρθε τώρα αυτό; Αφού είπαμε ότι θα το κάνουμε στα γενέθλιά μου».

«Τα γενέθλιά σου αργούν πολύ ακόμα. Θες να το αναβάλουμε επ' αόριστον».

«Όχι. Έχω πολύ διάβασμα για το σχολείο, αυτό είναι όλο. Αφού με ξέρεις, Γκριφ».

«Σε ξέρω. Απλώς... νιώθω πως βλεπόμασταν περισσότερο προτού τα φτιάξουμε, ενώ δε θα 'πρεπε να είναι έτσι...» Έκοψε την κουβέντα. Κι ύστερα άκουσα ένα πνιχτό: «Πρόσεξε, μαμά». Και μετά ξαναμίλησε σ' εμένα: «Πρέπει να κλείσω. Σ' αγαπάω».

Κατέβασα το ακουστικό νιώθοντας το στομάχι μου να δένεται κόμπος από την ανησυχία. Ο Γκρίφιν ήταν ο καλύτερός μου φίλος μέχρι που τα φτιάξαμε κιόλας, πάνε τρεις μήνες, κάτι που ήρθε εύκολα – στην αρχή. Αν είχα ακυρώ-

σε ένα δείπνο παλιότερα, δε θα είχε γίνει θέμα. Τώρα ο Γκρίφιν έμοιαζε να έχει γαντζωθεί πάνω μου.

Άφησα το βλέμμα μου να κατευθυνθεί αργά προς την οθόνη του υπολογιστή όπου, στην κορυφή της ιστοσελίδας, πρόβαλλε με μεγάλους χαρακτήρες το διαδικτυακό ψευδώνυμό μου: *Δεσποινίς Πάρε-Τον-Έλεγχο-Της-Ζωής-Σου*. Πάντα με βοηθούσε πολύ το να εστιάζω την προσοχή μου σε μια δουλειά όταν κάτι με άγχωνε. Άρχισα να στήνω τη νέα ενότητα που είχα σκεφτεί. Κάθε φορά που θα πρόσθετα υλικό στην ενότητα αυτή, οι λέξεις *Κορυφαίες Συμβουλές* θα ξεπετάγονταν στην οθόνη, ώστε ο αναγνώστης να κατευθύνεται προς τη μόνιμη πλαϊνή στήλη του ιστότοπου. Μόλις τελείωσα με το στήσιμο, πληκτρολόγησα:

Έφτασε η ώρα ν' αρχίσω τη νέα μου ενότητα, Κορυφαίες Συμβουλές, που τη σχεδιάζα από καιρό. Οι Κορυφαίες Συμβουλές είναι πράγματα που θέλω να σας πω, πράγματα που ίσως εκτιμήσετε, επιπλέον συμβουλές... Απολαύστε τις! Θα τις βρείτε ΕΔΩ. Προσεχώ, κι άλλες Κορυφαίες Συμβουλές στην οθόνη σας.

Τώρα έπρεπε να γράψω μια συμβουλή. Χτύπησα τα δάχτυλά μου στο γραφείο. Διάβασα μερικά αποφθέγματα στο Διαδίκτυο, για ν' αντλήσω έμπνευση. Ήθελα η πρώτη αυτή συμβουλή μου να είναι ολόσωστη. Σκέφτηκα δυο τρεις: *Υπάρχει πάντα κι άλλη μια ιστορία... Όταν αμφιβάλλεις, μην... Μέτρα μέχρι το δέκα, προτού πεις κάτι για το οποίο θα μετανιώσεις...*

Τις ξαναδιάβασα. Κι ύστερα θυμήθηκα κάτι που μου

έλεγε συχνά ο μπαμπάς και μου φάνηκε πως θα ήταν η τέλεια αρχή για την καινούρια μου αυτή ενότητα. Ήταν λέξεις που με πλημμύριζαν ενθουσιασμό για το μέλλον:

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ 1: ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΤΙ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ – ΑΓΚΑΛΙΑΣΕ ΤΟ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟ.

**Η ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ:
ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ
ΝΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ**

Η Έιμι φαίνεται να έχει την τέλεια ζωή: γονείς που την καταλαβαίνουν, ένα καυτό αγόρι και την καλύτερη κολλητή. Κρατάει και μια διαδικτυακή στήλη με συμβουλές προς τους εφήβους προκειμένου να πάρουν τον έλεγχο της ζωής τους. Όταν όμως στο σχολείο κάνει την εμφάνισή του ένας σούπερ τύπος, η Έιμι είναι ανίκανη να ακολουθήσει τις ίδιες τις συμβουλές της.

Ο Πιτ είναι το κλασικό «κακό» αγόρι. Είναι όλα όσα δεν είναι η Έιμι: άγριος, χωρίς φιλοδοξίες και λίγο επικίνδυνος. Και παρόλο που η Έιμι τα συνειδητοποιεί όλα αυτά, δεν μπορεί να κρατηθεί μακριά του. Και όσο πιο πολύ κολλάει μαζί του, τόσο περισσότερο ραγίζει η σχέση της με τον Γκρίφιν. Ένα λάθος, μια στιγμιαία απώλεια ελέγχου αρκεί για να καταστρέψει για πάντα το μέλλον της...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 11127

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η